

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se koncem tega meseca s svetlo cesarico odpeljejo v toplice Kissingen na južnem Nemškem. — Thunova vlada si na vso moč prizadeva, da bo državni zbor izvolil odsek, ki se bo pečal z novo jezikovno postavo in sploh z vsem jezikovnim vprašanjem.

Štajarsko. Deželno učiteljsko društvo se razdeli v nemško in slovensko društvo. Čisto prav! Slovenci pa moramo vedno in vedno tirjati, da se tudi deželni šolski svet v dva oddelka razdeli! Tudi g. Linhart smo na slov. Štajarskem že do grla siti.

Koroško. Torej Schönerer je bil na velikonočni ponedeljek na Razpotju pri Celovcu na shodu. Prišlo ga je gledat in poslušat precej veliko celovških radovednežev, tudi mnogo nemških učiteljev. Slovencev pa orožniki niso pustili blizu. Tudi prav!

Kranjsko. Oni dan so se na shodu v Kamniku izrekli obrtniki za to, naj se v kratkem skliče vseslovenski obrtniški shod. Izvrstno! — V torek so v Ljubljani štrajkali zidarji kranjske stavbinske družbe, ker delavce preslabo plačuje. Nekoliko jim je potem plačo zvišala, nekaj pa odpustila, češ, saj je dovolj »kajharjev«.

Primorsko. Te praznike je bil v Trstu dunajski župan, dr. Lueger; nekega večera pa so mu socijalisti priredili mačkinjo godbo ter tako razgrajali, da jih je morala policija nekaj zapreti.

Hrvaško. V torek je zagrebški uradni list objavil banovo naredbo, s katero se preklicuje nagla sodba za razne okraje zagrebškega, modruško-reškega in likavskega komitata. Za pisanko jim ban tega ni hotel storiti.

Ogersko. Svetli cesar so se v ponedeljek mudili v Budapešti. Bila je ukupna slovesna seja obeh državnih zbornic v spomin postav iz 48. leta. Nato so se vsi poslanci, razun Košutovcev, poklonili v gradu cesarju in kralju ter jim izročili udanostno pismo. Dan 11. aprila pa ostane za zmirom narodni praznik.

Vnanje države.

Rim. Sv. očeta Leona XIII. ne spoštujejo izredno samo krščanski vladarji, ampak tudi turški sultan, ki je oni dan podpisal postavo, vsled katere bo tudi on imel pri Vatikanu svojega poslanika.

Francosko. Občne volitve za poslansko zbornico bodo dne 8. in 22. maja. Daj Bog, da katoličani mnogo sedežev pridobijo! — Židovski pisatelj Zola pride dne 23. maja zopet pred porotnike; zdaj ga toži vojno sodišče.

Rusko. Rusija je na Kitajskem zasedla tudi pristanišče Kočan pri Arturju, ker je ondi prišlo do nemirov. — Car Nikolaj je črnogorskemu knezu podaril 30tisoč pušk-repetirk in 30milijonov patron.

Bolgarsko. Vlada je ostro pismo poslala turški vladi, pa ne radi tega, ker Turek vedno več vojakov zbira ob bolgarski meji, ampak radi cerkvenih zadev v Macedoniji, kjer si pravoslavni Srbi od dne do dne prisvajajo večje cerkvene pravice.

Špansko. Kraljica Kristina je privolila, da se na Kubi ustavi bojevanje z ustaši ter sklene z njimi do jeseni premirje; vendar pa bojaželnih ljudi v Madridu in po drugih mestih neprenehoma ljudstvo šuntajo in zahtevajo, naj Španska severoameriškim Zedinjenim državam napove vojsko, katero pa hočejo preprečiti papež in evropske velesile.

Amerika. Predsednik Zedinjenih držav Mak Kinley, je v ponedeljek izjavil v zbornici poslancev, da takoj do vojske s Špansko ne pride, vendar vlada ne more več trpeti nemirov na Kubi. — Na Kubi je v zadnjih

dveh letih, kar je ondi punt, umrlo za lakoto nad 200tisoč ljudi.

Afrika. Egiptovska in angleška armada vedno dalj prodirata v Sudanu. Oni dan je prišlo med to armado in derviši pod poveljstvom Mahmuda do krvavega boja. Mahmudova vojska je bila popolnoma razpršena; padlo je okoli 3000 dervišev, med temi več vplivnih emirjev ali poglavarjev.

Azija. Uradnike kitajskega vnanjega ministerstva nekdo toži pri kitajskem cesarju, ker so se dali podkupiti od Rusov, da so le-ti prej dobili pristanišče Artur v najem. Podkupljivost je bojda na Kitajskem močno v navadi.

Cerkvene zadeve.

Nabirajmo neprenehoma ude za družbo sv. Mohorja!

Običajni rok za nabiranje udov za Mohorjevo družbo je sicer že minul, vendar pa mislim, da nikakor ne sme nehati agitacija s 5. marcijem za omenjeno družbo.

Po mojem mnenju trajaj nabiranje udov neprenehoma, in sicer tako dolgo, da pridejo v sleherno slovensko hišo prekornostne knjige družbe sv. Mohorja.

Doslej se je vedno vršila nabiranje udov v zimskem času, v katerem imajo ubogi ljudje najmanj zaslužka, a največ izdatkov. Iz lastne skušnje vem, da so mi pravili ljudje, ko sem jih nagovarjal, naj pristopijo k družbi, da nikakor ne morejo; kajti treba je sebi in deci obleke in obuvala, še kruh se bo moral kupiti, a zaslužka ni, dočim bi bilo poleti možno, ko je več zaslužka in veliko manj stroškov.

Ali ne bi kazalo, ko bi se v vsaki župniji ustanovil odbor za nabiranje udov za družbo sv. Mohorja? Ali ne bi vsak ud mesečno lažje 10 kr. plačal, kakor najedenkrat jeden glđ?

Pričakujem, da bodo zato poklicani činitelji, kakor čast. duhovščina, učiteljstvo in dijaštvo, kaj več o nasvetovanem mislili ter potrebno ukrenili.

Narod potrebuje v sedanjih kritičnih časih zdrave in tečne duševne hrane, za katero skrbeti, je sveta dolžnost narodne inteligence.

Fr. H. Kokorički.

Postne pridige v Celovcu.

Pripobožnosti sv. glave v župnijski cerkvi sv. Ilija v Celovcu je letos izborna pridigoval od dne 20. do 28. marcija izvrsten govornik, redemptorist č. o. A. Rössler. Obsirna cerkev je bila vedno natlačeno polna ljudstva, ki je z zanimanjem poslušala besedo božjo. Čast govornik je pa tudi prav dobro pogodil svojo stvar. Neustrašeno je vihtel svoj ostri meč nad brezverstvom in nenravnostjo; upletal je jako umestno času in kraju primerne vzglede iz človeškega življenja, in poslušalec bi se ne bil utrudil, če bi ga bil poslušal tudi cele ure. Ni mi namen podati cenjenim bralcem vsebine njegovih govorov, omenil pa bi le rad nekaj besedij iz predzadnje pridige, ki so zelo značilne za sedanji čas.

Govoreč in povdarjajoč, koliko se greši dandanes z narodno prenapetostjo in s tem škoduje lastnemu in tujim narodom, rekel je med drugim tudi sledeče: »Ne zadostuje k izveličanju, da se pri vsaki priliki bahaš s svojim nemštvom, češ: »Jaz sem Nemeč, jaz se ne bojim nikogar, le Nemeč je kaj vreden itd.«; ne, tvoje nemštvo ti ne bo pomagalo k izveličanju. Jaz sem tudi Nemeč in ponosen sem na svojo narodnost; toda jaz sem ob enem tudi katoličan, in le, ker sem katoličan, smem upati izveličanje. Da sem pa Nemeč, iz tega nikakor ne sledi, da moram zato sovražiti ljudi druge narodnosti. Kaj more kdo zato, da je rojen v tej ali oni deželi, da govori ta ali oni jezik? Vsak jezik je dar božji in zato se ne sme zaničevati. Vsakdo ima pravico veseliti se svojega materinega

jezika. Vprašam vas: Ali je bil Kristus Nemeč, ali so bili apostoli Nemci? Torej ne Nemeč, ampak Kristus me bo izveličal«.

Tako je govoril mož, ki je trd Nemeč, mož, ki pa je poln katoliškega, pravičnega duha in ki se ravna po besedah sv. pisma: »Kar nočeš, da tebi drugi store, tega tudi ti njim ne stori«. Te lepe besede govornikove naj si zapomnijo zlasti tisti Slovenci, ki vedno sanjarijo o blaženi nemščini in zaničujejo svoj materin jezik. Prej se bodeš izveličal, ako ostaneš veren Slovenec, kakor pa, če postaneš brezbožen nemškutar. Isti Bog je ravno tako vstvaril Slovenca, kakor Nemece, in nikjer ni zapovedal, da se mora Slovenec poprej zapisati za Nemca, predno hoče priti v nebesa.

Omenjeno pobožnost sv. glave v tukajšnjem stolnem mestu so upeljali verni predniki sedanjih brezbožnih Celovčanov, ko je razsajala tukaj strašna kuga. V prejšnjih stoletjih je pač koroško ljudstvo bolj zaupalo v Boga, kakor dandanašnji. To pa velja o nemškem delu naše dežele; zakaj slovensko ljudstvo je, koder se ni preveč okuženo po nemškem duhu, se vedno verno in nadkričuje v tem oziru svoje sodeželane. Koroška nam pač daje najjasnejši vzgled, kako pogubonosne posledice ima ponemčevanje. Nikjer se ni tako pridno zatiral in ponemčeval slovenski trpin, kakor ravno na Koroškem. Vse moči so se uporabljale le v ta nekrščanski in barbarski namen, prvo in najpotrebnejše — sv. vera pa se je zanemarjala.

Znano nam je iz zgodovine, kako verno, pobožno in pravno je bilo koroško ljudstvo v prejšnjih stoletjih; to nam pričajo še dandanes mnogostevilne cerkve in kapelice iz prejšnjih stoletij. In mislim, da ne sodim napačno, ako dodam besedam: »Naši predniki so bili zvesto udani Bogu« še trditev: »bili pa so tudi takrat še značajni in neomahljivi Slovenci«. Torej z narodnostjo so prodali večinoma tudi svojo vero. Ali nam ne potrjujejo te resnice naši mnogostevilni nemškutarji in odpadniki? To resnico naj si zapomnijo izdajice, ki vedno trobijo v tuji rog!

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Stolna cerkev v Mariboru 30 fl., Selnica 8 fl., dve dobrotnici 2 fl., Pameč 5 fl. 80 kr., č. g. Planinšek Jakob 1 fl., Dramlje 8 fl. 42 kr., Kebelj 25 fl., Vojnik 40 fl., Negova 4 fl. 11 kr., Sv. Martin na Paki 5 fl. 10 kr., Širje 4 fl. 20 kr., Sv. Lovrenc na Dravskem polju 8 fl. 50 kr., Sv. Peter pod Sv. gorami 7 fl. 50 kr.

Gospodarske stvari.

Najvažnija opravila v sadonosniku spomladi.

(Konec.)

Po deblih in močnejših vejah večjih mladik, zlasti pa starih dreves se naselijo mahovi in liščaji. V njih se skriva raznovrsten škodljiv mrčes, vrh tega zaprečajo izpuhtevanje drevesnih plinov v zrak in sprejemanje zraka v drevo. Zato so škodljivi in se morajo s strgačem ostrgati in strebiti z drevja. Kdor se za mahove in liščaje na sadnem drevju ne briga, ni skrben sadjerejec. Torej preč z njimi!

Na vejah, zlasti jablanovih, zapaziš včasih zelene grmiče. To je tičji lim, rastlina, katera se usede na veje in pije iz njih redilni sok. Zelo škodljiva je in se mora strebiti, kakor hitro se zasledi. Če sedi na kaki veji, odreži vejo z limom vred, če pa stoji na debeli veji, globoko izreži iz nje škodljivca in lepo zamaži rano.

Na mladikah vidiš večkrat v tauke bele nitke zamotane suke liste, kateri se zibljejo sem ter tja, ako vetrič pihlja. V teh listih se nahajajo mlade gosenice glogovega beline (metulja), katere so zelo požrešne. Ako jih na

odstraniš, objedle ti bodo pozneje vejice do golega.

Okoli eno- in dvoletnih vejic najdeš sem ter tja gosto položena in na vejice prilepljena drobna jajčica metulja preteničarja. Kakor hitro vejice ozelené, izlezejo iz jajčic gosenice in začno objedati mladike. Objedó ti jih popolnoma, če ne odrežeš vejic in ne uničiš škodljivcev.

Po deblih se nahajajo sem ter tja pege rujavih dlak, katere izgledajo, kakor da je kdo na tisto mesto prilepil kosček morske gobe ali pužve. Če pego preiščeš, našel boš pod dlakami kupček jajčic, katere je jeseni znesel in z dlako pokril metulj gobovec. Ko drevo ozeleni, izlezejo iz jajčic gosenice in gredo gor na mladike, katere popolnoma objedo. Takšne pege moraš torej ostrgati z debel in jih vreči v ogenj, da se ne zaplodé iz njih škodljive gosenice.

Med lepim svežim cvetjem jablanov, hrušek in kuten opazuješ mnogokrat rujave in suhe cvete, kateri se niso odprli, ampak ostali zaprti. V vsakem takšnem cvetu najdeš belega črvička, kateri je vse notranje dele cveta objedel. To je ličinka hroščeka cvetodéra. Takšne suhe cvete s črvički zbiraj in jih zažgi, da zatareš ličinke, sicer ti bodo hrošči prihodnje leto zopet zaplodili kvarljive črvičke.

Konečno le še nekaj o gnojenju sadnih dreves. Sicer je najbolje, sadno drevje jeseni gnojiti, če si pa takrat to zamudil, pognojiš lahko sadno drevje tudi spomladi.

Korenine se razpeljajo pod zemljo ravno tako daleč na okrog, kakor veje po zraku. Hrano iz zemlje srkajo največ unanje, najtanjšje korenine. Ako hočeš torej drevesu z gnojilom koristiti, dati mu ga moraš na tisto mesto, kjer mu more služiti torej pod vso drevo, ne samo okoli debla. Gnojiš lahko z uležanim gnojem, s kompostno prstjo ali z gnojnic.

Če hočeš gnojiti z gnojem ali kompostom, zrahljaj najprej zemljo prav oprezno (da ne boš poškodoval korenin) pod drevesom tako daleč na okrog, kakor daleč segajo v zraku veje na široko. Zrahljano prst zmeči (zlučaj) na stran, v jamo pa navozi gnoja ali komposta in gnojilo enakomerno razdeli po jami. Ko si to storil, pokrij gnojilo s prstjo, katero si bil poprej zmetal na stran in jo gladko poravnaj. Če hočeš tod kmalu zopet travo imeti, natrosi po vrhu senenega droba, toda bolje je za drevo, če ostane nekaj časa prst rahlja in brez trave.

Priprosteje je gnojiti sadno drevje z gnojnic, kateri se prilije dvakrat toliko pre- stane vode. Okoli vsakega drevesa se naredi v krogu več ne preglobokih (samo do korenin segajočih) drag, katere se napolnijo z gnoj- nico. Ko je zemlja vodo popila, napolnijo se drage še dvakrat; potem pa se drage zasip- ljejo. Namestu krožnih drag naredi se tudi lahko pod drevesom več okroglih jam, ki se, kakor drage, trikrat napolnijo z gnojnic, potem pa zasujejo. Še eden način gnojenja z gnojnic omenim. Z železnim drogom (še bolje, za to narejenim svédrom naredi več lukenj, katere se tako dolgo polnijo z gnoj- nico, dokler zemlja vodo požira.

Zelo dobro je, če se v gnojnico natrosi pepela od drv (ne premoga); pepel od lesa ima namreč mnogo drevo hranilnih snovij in jako poviša moč gnojnice.

Sadno drevo, z gnojem ali kompostom dobro in prav pognojeno, preskrbljeno je s hrano za 4—6 let, z gnojnic pa se mora vsako drugo leto gnojiti.

Sejmi. Dne 16. aprila v Poličanah (za svinje), v Brežicah (za svinje), v Spielfeldu in Dobjem. Dne 18. aprila v Rogatecu, pri Kapelah, v Vojniku in pri Sv. Lenartu v Sl. gor. Dne 20. aprila na Vranskem, Malem Rodnem, v Imenem (za svinje) in Št. Ilju pod Turjakom. Dne 21. aprila na Bregu pri Ptujju (za svinje) in v Št. Petru pod Svet. gorami. Dne 22. aprila pri Sv. Juriju v Slov. goricah.

Dopisi.

Iz Jarenine. (Slovensko urado- vanje.) Vsem se je dobro znano, kako so h koncu lanskega leta v državnem zboru na Dunaju divjali Schönerer in Wolf ter drugi nemški volkovi in kako so napadali Slovane in njih jezik. V vsakem pravem slovanskem rodoljubu je takrat morala vskipeti sveta jeza, če je čital o teh dogodkih.

Tudi nas Jareninčane je užalilo tako ravnanje naših sosedov. Pri jareninski občini se je do sedaj večinoma še nemški urado- valo. Toda ali naj bi še dalje poljubljali šibo sovražnikovo, še mu dalje hlapčevali in nemški uradovali, ko nas je tako zasramoval in nas manj vredne imenoval? Tega pa že ne! Vzbudila se je v naših občinskih odbor- nikih ljubezen do domačega jezika in h koncu preteklega leta so soglasno sklenili, da bo odslej pri naši občini edino slovenski jezik uradni jezik. Sklep se je naznanil pristojnim oblastvom in sedaj se pri občini vse piše v naši mili slovenščini.

To je bilo prav. Slava vam zato, vrli možje, ki ste krivičnim Nemcem pustili njih nemščino, pa ste materinščino našo, ki je do sedaj hlapčevala v občinski pisarni, po- stavili v njej za gospodinjjo. Davek plačujemo ravno tako, kakor Nemci, pravice imamo tudi iste, torej naj pri nas slovenščina gos- podojuje. V nemških občinah, četudi ob meji, nobenemu Nemcu v glavo ne pride, da bi kaj slovenski pisal, zakaj pa bi naj Slovenci tujko bolj ljubili nego svojo domačo govorico?

V naši župniji imamo 5 občin, od teh je Jarenina sedaj popolnoma čista, slovenska. Kaj pa nje sestre Pesnica, Kaniža, Vukovski dol in Polička vas? Vzbudite se tudi ve, po- ženite nehvaležno tujko čez prag in si izvo- lite domačinko t. j. jezik slovenski za gospo- dinjo v občinskih pisarnah. Možje odborniki sesterskih občin, vzdromite se in storite enak sklep, kakor ga je storila Jarenina, in poka- zali boste s tem, da spoštujete enako nam v Jarenini spomin svojih predragih mater, ki so vas v lepi naši slovenščini moliti, go- voriti in popevati učile!

Iz Ptujja. (Žalostne narodne raz- mere.) Ta čutila nam obdajajo srce, ko je minil spomin vstajenja Zveličarjevega: da bi že skoraj tudi nam napočil vstajenja dan! Hudo nas tlačí v grob jeklena roka vlade, naš narodni živelj zasmehuje in zatira na- silstvo nemškega nacionalizma. Nič manje, kakor 98% nas je Slovencev v ptujskem okraju, a vendar nam je dan mož za gla- varja, ki gori za velikonemške ideje, ter nas ovira na narodnem polju. Zato Slovenec tukaj nima nobenih pravic; v narodnem in dru- žabnem ziru bi se mu boljše godilo pod turško silo, kakor pod Schererjevo in Orni- govo pestjo.

Priredili smo po zimi v »Narodnem domu« koncert, hoteli se malo razveseljvati, najeli smo graško vojaško godbo. In obljubila se nam je. A mi se ne smemo več razve- seljevati, za nas so solze, veselje je nemška last. In res nam spodbije tukajšnja politična in mestna oblast graško vojaško godbo; od- povedala se nam je. Obrnemo se do vojaš- kega poveljništva v Ljubljano, katero nam je rađe volje zagotovilo prihod. Pa tudi to nam preprečita dotični oblasti, tudi ta se nam v zadnjem trenutku odpove.

Poročalo se je, da sta javni red in var- nost v nevarnosti, ako dospe godba in oblasti ne prevzameta nikake odgovornosti. Ako se torej raduje Slovence, smatrajo to Nemci za izzivanje, ki utegne kaliti javni mir. V tej veliki zadregi se obrnemo brzojavno do vo- jaškega poveljništva v Zagreb, od koder dojde pravočasno godba. Vtihatapili smo jo, sicer bi se nam bila tudi preprečila, ako bi se zvedelo za njo. In razveseljevali smo se; bilo je vse mirno in tiho in v najlepšem redu, živ dokaz, da ptujška poulična druhal molči in se vede dostojno, ako molčijo »veliki«.

Bilo je mesec pozneje; »veliki« niso mol-

čali in drhal je obhajala po Ptujju svoje divje orgije. Mestni svet je zaukazal obhajati pet- desetletnico revolucije zoper avstrijsko vlado. Čudno, da je kaj tacega mogoče v gnezdu, kjer biva c. kr. okrajni glavar. Pa ta sve- čanost je bila ob enem tudi pravcata revo- lucija zoper Slovence. Naši prusaki so raz- svetlili mesto, divja druhal je kričala, upila in orila po ulicah in kar besnela zoper nas, ker smo imeli toliko avstrijskega čuta, da se nismo na noben način udeleževali teh protivladnih demonstracij.

Proslavljala se je človeška prostost; profesor dr. Reiz jo ptujskim pouličnjakom s svojim govorom pod milim nebom kuje v zvezde, a med tem pa klestijo nemški »oli- kanci« po slovenskih glavah in pred Ros- manovo kavarno pretepejo slovensko inte- ligenco. To so ti pojmi o pravi prostosti! Prostost je le nemška last, za Slovence je le kij, batina in bič. In javni red in varnost? Zato se ne briga v tej revolucionarni noči nobena oblast, saj ni nevarnosti, da bi bili izzivljani Nemci.

Sicer so iz Gradca g. Orniga krcnili po nosu, pa kaj nam to pomaga? Ptujčani ga smatrajo za narodnega mučenika in mu čes- titajoč stiskajo roke, nam pa se bo še na- prej pela enaka pesem: Slovincu nobenih pravic, tudi nobene nedolžne veselice ne. Nemec pa sme uganjati Bismarkovo, proti- avstrijsko politiko. Pa napočil bo dan — ta nada nas ne sme varati — Schererja ne bo več, tudi Orniga ne in marsikaterega politič- nega nasprotnika tudi ne, a mi ptujski Slo- venci bodemo obhajali vstajenja dan!

Iz Kozjega. (Društveno.) Vrli »Slov. Gospodar!« Lani o božičnih praznikih sem ti podal malo sliko o delovanju našega 8 mesecev starega bralnega društva. Za veli- končne praznike ti pa ponudim že večjo podobo. Knjižnica že šteje danes nad 300 lepih knjig in 12 časnikov, med temi 7 iz- tisov »Slov. Gosp.« Da se je knjižnica zopet pomnožila, zahvaliti se imamo družbi svetega Cirila in Metoda ter sv. Mohorja, kateri sta nam velikodušno poslali do 50 knjig razno- vrstnega berila. Udje vedno bolj marljivo prebirajo bukve in časnike, tako da je društvo večkrat že v zadregi, ker nima dovolj čas- nikov in knjig. Ker udje ne morejo vedno v »čitalnici« sedeti in čitati, izposojujejo si na dom in ravno v izposojevanju obstoji vesel napredek našega društva.

Lani sem vam poročal, da si je od dne 25. julija do 16. decembra izposodilo 583 oseb čez 2200 knjig in časnikov. A od te dobe do novega leta t. j. v 14 dneh se je 102 osebama izposodilo 408 knjig in časnikov. Od novega leta do 1. aprila, torej v treh mesecih je pa narastlo število izposojevalcev na 942, in število izposojenega berila na 3768. Od svo- jega obstanka t. j. od dne 25. julija do dne 1. aprila je društvo izposodilo 1627 osebam 6376 knjig in časnikov.

Gospod urednik, kaj pravite tem šte- vilkam? Najbrž si mislite: bere se veliko, to je res, ali je pa tudi kaj koristi? Tudi v tej zadevi vas lahko zadovoljimo; kajti ljud- ska olika in omika se pri nas vidno razodeva, zlasti v kozjanski župniji, kjer ima društvo svoj sedež ali ognjišče. Pred dobrim letom je zahajalo v Kozje kakih 8 »Slov. Gosp.« sedaj že do 30. Predlanskim je štela družba sv. Mohorja v naši fari 97 udov, lani 119, letos pa že 141 in vender ne šteje kozjanska župnija več nego 1765 duš. Če si poprašal prej kakega tudi boljšega kmeta, je li Slo- venec ali Nemec, odgovoril ti je: »Meni je vse eno,« ali »pri Nemcih sem Nemec, pri Slovincih pa Slovenec,« ali »jaz se ne upam nikomur zameriti.« Prašaj pa danes čisto navadnega kmetiča, to bi te debelo pogledal, češ, norčuješ se iz njega ter bi ponosno pri- stavil: »Slovenska mati me je rodila, dojila, gojila, slovenske matere sem sin, jaz sem Slovenec!«

Tudi v politiki je naš kmet že dobro podkovan ter se zelo zanima za deželne in državnozbornske razprave. Poznam kmeta, ki